

Vincent had dus alle rechtstreekse concurrenten ontmoet, terwijl de andere drie won alle onderlinge partijen moesten beslechten. Op de achtergrond van het titelgevecht speelde zich tevens de strijd om uitzending naar het WAGC af. Hiervoor was Alain niet in de running, omdat hij dit jaar gaat. Olivier had de beste uitgangspositie, gevolgd door Pierre en Vincent.

In het tweede weekend werd dan alles beslist. Zaterdagochtend versloeg Alain broer Michel en won Pierre van Olivier. In de namiddag viel een enorme verrassing. Guy Belmans die nog niet gewonnen had (ondanks enkele goede stellingen) versloeg Alain met een half punt. Een enorme verrassing, Michel won intussen van Pierre. Hiermee ging het tussen Alain en Vincent.

Zondagochtend verloor Pierre een zeer betwiste partij van Alain, waardoor het duidelijk werd dat Vincent naar het WAGC zou gaan. Tevens zou Alain kampioen zijn bij winst op Hargo. In de laatste ronde wist Jan zich nog naast Pierre te hijsen door een overwinning op Vincent (uit slechte stelling) en stelde Olivier zijn rechtstreekse plaatsing voor '95 veilig door een overwinning op Chi-Yiu.

Het was dus een zeer spannend kampioenschap met veel 'upsets'. Guy en Hargo toonden zich zeer gevaarlijk en hadden net wat meer ervaring voor nog meer verrassingen kunnen zorgen. De nieuwkomers Michel en Jan konden als schakende Go-spelers (of is het andersom) dankbaar gebruik maken van de bijna disjuncte kalenders (waarvoor dank).

Als besluit neem ik te kunnen vaststellen dat de top in België verbreedt, waarbij dient opgemerkt dat Alain Internationaal heel wat meer kan voorleggen (zie Praag). Maar vooral is het goed te zien dat de kyu spelers er niet als kanomenvlees bijlopen. Ook in de voorronden was het reeds duidelijk geworden dat er geen gezakkelijke partijen meer zijn. Het Belgische Go gaat vooruit.

1. Alain Wettach (2D)	x	1	1	1	1	1	0	1	7
2. Vincent Lenaître (1D)	0	x	1	1	1	1	1	1	6 18
3. Michel Wettach (1D)	0	0	x	1	1	1	1	1	6 17
4. Jan Bogaerts (1K)	0	1	0	x	0	1	1	1	5 13
5. Pierre Sevenants (1D)	0	0	0	1	x	1	1	1	5 12
6. Olivier Dodinval (1D)	0	0	0	0	0	x	1	1	3
7. Chi-Yiu Wong (1D)	0	0	0	0	0	0	x	1	2
8. Guy Belmans (4K)	1	0	0	0	0	0	0	x	0 1 7
9. Hargo Briessinck (4K)	0	0	0	0	0	0	0	1	x 1 1

De nummers 1 tot en met 6 zijn geplaatst voor de finale van volgend jaar, de andere drie moeten terug naar de voorronden.

Finale Belgisch Kampioenschap 1994

Trois fusekis de finale!

Lors de la finale, j'ai pris note de quelques fusekis dont je vous propose un rapide commentaire. Il s'agit respectivement de mes parties contre Chi-Yu WONG (1 D), Jan BOGAEERTS (récentement promu 1D, sous réserve de confirmation dans un tournoi international) et de Michel WETTACH (1D).

Partie 1 :

Noir : C. Wong
Blanc : P. Sevenants

10 : Sans doute possible mais un peu curieux. 26 aurait sans doute été préférable.

14 : Jouer en 27 est plus solide et 14 ne peut pas constituer l'attaque du groupe noir. Cela paraît donc présomptueux.

27 : Abusif et 29 qui appelle 30 est problématique. En effet, 31 est gote ! Il est donc souhaitable de jouer 31 ailleurs (le sacrifice éventuel des pierres 11 et 13 n'est pas immense et cela permet de garder le sente).

34 : D'aucuns ont suggéré que 33 permettait la coupe (et au moins la capture de 7), impliquant la vie du groupe blanc, sans discussions. Cette option est assurément envisageable !

